

2. K. 261/19.

Zc
7034

Σὺν τῇ τῆ Θεῶν παλάμῃ!

X 2054160

ANDREALIA,

*in honorem atq; incolumitatem
perennem,*

VIRI

*Excellentissimi, Clarissimi nec non
Experientissimi*

Dn. ANDREÆ MOLLERI PEGAV.

*Philos. ac Medic. Doct. & Pract. Freib. felicissimi,
Poëtæ ingeniosissimi, Philologi eruditissimi,*

*sui respectivè Dn. Præceptoris quondam, Patroni,
Fautoris, Affinis atq; Amici debitâ omnem tempesta-
sem observantiâ venerandi,
celebrant*

**Superiores Freibergici Phrontisterii
Collegæ**

*anno recuperate per
Servat. opt. max.
salutis*

CLo Ioc XLIIIX,

**Typis suis exscribebat Georgius Beutherus
chalcographus Freiberg.**

**BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA**

**UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(SAALE)**

ΠΑΡΩΔΗ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΙΚΗ.

Θέλω λέγειν ΓΑΛΗΝΟΝ,
 θέλω ἢ ΚΕΛΣΟΝ ἄδειν,
 ἢ βάρβιλον ἢ μένον
 ΜΟΛΛΗΡΟΝ ἤδη ἠχεῖ.
 Ἄμειψα νεῦρα Φίλας,
 Φίλην λύρην ἄμειψα,
 καὶ γὰρ ἀγαυὸν ἦδον
 ἈΣΚΛΗΠΙΟΝ, χέλυς ἢ
 ΜΟΛΛΗΡΟΝ ἀντιφώνει.
 ΓΑΛΗΝΕ χάριε λοιπὸν,
 καὶ ΚΕΛΣΕ χάριε λοιπὸν,
 ἈΣΚΛΗΠΙΟΣ τε χάριτι,
 χάριτε πάντες ἡμῖν
 Ἀκεσά. Ἡ χέλυς γὰρ
 ΜΟΛΛΗΡΟΝ ἔλδει ἠχεῖν.
 χέλυς ἢ μείο μένον
 ΜΟΛΛΗΡΟΝ ἔλδει ἄδειν.
 Ἄ κλείνι ΓΑΛΗΝΟΣ,
 ἢ ΚΕΛΣΟΣ Ὀκλεῆς τε,
 ἈΣΚΛΗΠΙΟΣ κλυτὸς τε
 κατῆιδε, πάντα καλῶς
 ΜΟΛΛΗΡΟΣ οἶδε μέν.
 Ἄ γ' Ὀσαγῆς Ἐβραῖος,
 Χαλθαῖος εὐθρογός τε,
 Πελασγός εὐθρογός τε,
 Ῥωμαῖος εὐλαλός τε,
 Σύρων ἄ γ' οἶδεν ἔθνος,
 Ἄραψ κατῶτάτος τε,
 ΜΟΛΛΗΡΟΣ οἶδε μέν.
 Τῆς χάρις δικαίως
 χοροῦ λύρη ἐμείο

ΜΟΛΛΗΡΟΝ ἔλδει ἄδειν,
 ΜΟΛΛΗΡΟΣ εὐγ' ἀτειρήσ,
 ΜΟΛΛΗΡΟΣ εὐγ' ἀταρβῆς
 ἔτη μένη τὰ πολλά.
 Ἀνδρείεω τόδ' ἡμαρ
 εὐρωσ, εὐπρόσωπος
 εὐμορφ, εὐπραγῆς τε,
 πυκνῶς ἄγη Φιλίση
 συὸν παιδί καὶ δάμαρτι,
 ΜΟΛΛΗΡΟΣ εὐλόγισ
Cantem libens Galenum,
cantem libensq; Celsum,
testudo uerò solum
Molleriden canoris
gaudet sonare nervis.
Mutare Teja fila,
mutare barbitonq;
totam excretebo, clarum
Asclepium sonare
cantareq; excretebo:
At plectra nostra gaudens
Molleriden referre.
Valeto iam Galene,
valeto iamq; Celse,
Medentium celebri
cum copiâ valere
Asclepium jubet nunc
testudo: namq; gaudet
Molleriden referre,
Molleridæ sonare
nunc eruditionem

testudo

testudo nostra gaudet.
Quod inclitus Galenus,
quod Celsus inclitusq;
Asclepiusq; nôrat,
Mollerus omne novit.
Quod gens Hebræa novit,
quod & Syrus politus,
Chaldæus & peritus,
Arabs & expeditus,
& Græcus eruditus,
quod gens Latina novit,
Mollerus omne novit.
Hinc jure jam canora
Molleriden decenter
fides referre gaudent,

hinc eruditionem
Molleridæ sonare
testudo nostra gaudet.
Molleriden valentem,
nec uspiam paventem
poli & soli Monarcha
per secla multa servet!
Frequenter has calendas,
& sanus has calendas,
& lætus has calendas,
& bellus has calendas,
& faustus has calendas,
cum blandulâ maritâ,
venustulaq;ve natâ,
Mollerides celebret!
Imq;ve fac.

M. David Quelmaltzius Freib.
Lycei patr. Rect.

Virtus post funera!

ORbis in instabili quicquid Systemate certo
Ordine disposuit divina potentia rerum,
Labitur & celeres taxim evanescit in auras,
Qualis in aërios quamprimùm tollere campos
Se conatur avis, rapidis secat æthera pennis,
& volat atq; oculos spectantùm ludit inanes:
Aut veluti raro tenuatur acumine fumus,
Donec nulla sui magnam per inane relinquat
Mamina, dumq; nihil tumido de turbine restet.
Lampadas adspecta circumfulgentis Olympi,
Sit licet immensum jubar & color aureus ipsis,
& duce Naturâ servetur jugiter ordo

Ferrens, haud ullo minuente labore vigorem ;
Non tamen assiduo polus istas orbe rotabit,
Sic est in fati, positus stat terminus, axe
Quando relaxato tenebris sua lumina mergent,
Et stinctis fessæ facibus statione recedent.
Quin quando tandem solvetur machina mundi,
Circulus ipse poli gemmans radiantibus astris,
Quem modò sustentant sine fulcris iussa Jehovæ,
Concidet & subitâ raptus vertigine præceps
Abripietq; premetq; immani cuncta ruinâ.
Tempus edax rerum tractu fluit indefesso,
Durat, nil tamen est minùs hoc durabile, nempe
Fit, perit, & tacito fugit irreparabile gressu,
Quoq;ve magis durat, magis hoc absumitur in se,
Nec vel centimanus Briareus remorariet eius
Quit cursum, infano licet id conamine tentet.
Divitias memorem? non est velocior Eurus.
Nam dubio veniunt pede, nullo stant, abeuntq;
Tàm rapido, quàm vix possit talaribus utens
Mercurius, quum jam tenues trans remigat auras,
Mandatò superùm legati munere fungens.
Est & fluxus honor, gravis est adscensus ad ipsum,
Sed facilis lapsus, veluti de culmine montis
Corpore converso si quis jaciatur in imam
Vallem, compellans mortalia pectora primùm
Jam parat effugium, veniensq; recedere gestit.
Tincta quid est facies Pario quæ marmore fulget?
Quid gena? quid labium? roseo variata rubore,
Est umbra, est bulla, est flos, sunt mera somnia, vanæ
Spes hominum, falsæ ludibria inania mentis,
& species speculo mentita expressa doloso.
Istius & quotquot bona dixeris esse farinæ,
Tot speciosa palàm pones phantasmata mundo.

Ipsa

Ipsa rotæ insistens Fortuna volubilis errat,
estq; indicta latus geminum pernicibus alis,
sæpe locum mutat, nullaq; in sede moratur,
quin hæc quàm venit, prius & quandoque recessit.
Ipsus homo ostendens magni compendia mundi,
Nil nisi lugenda est sortis fallentis imago,
temporis est spolium, deflenda est lerna malorum,
Fallax est vitrum, quod tum cum splendet abundè,
Frangitur, atq; omni cum pompâ transit in auras.
Sic ullâ ratione nequit prohibere fluorem,
A se tabificum, sed quando terminus instat,
Omnia dispercunt, nebulosi more vaporis,
Ipsaq; vita fugit, calidus quum spiritus exit,
Nec prece, nec pretio retinetur ad unius horæ
Curriculum; corpus grato pereunte decore
Flaccescit, quin & tenebris & carcere clausum
Terrenis abit in cineres, & pascitur inde
Vermiculus velut ad feralia lauta vocatus.
*Sic fors humana est; sic transit gloria mundi,
Sicq; rogo tandem fatali cuncta cremantur.*
Sit sanè! immortale nihil sit in ordine nostro
Mortali! At *Virtus*, a se quæ segregat umbras
Infernas, accepta ferens Natalia cælo,
nequaquam aut fati, mortali aut lege tenetur.
Scilicet ut pereat flammantibus ignibus æther
Conspicuis, cæco condantur ut astra feretro,
Ut volet, ut fugiat properantis ad alitis instar
Viribus humanis irretractabile tempus,
Ut ruitura neget, fixos opulentia talos,
Nutet honor, scito fluat omnis corpore splendor,
Deferat illectas Fortuna rotata cohortes,
Occidat ipsus homo, sint membra teredine pasta.

);(3

Corpo-

Corporis, atq; nihil pede surgat in Orbe tenaci:
 Attamen est *Virtus* præstò, quæ sola superbas
 Fatorum ridet vires, super aëra tendens.
 Illa rogam spernit, vanas ea despicit, urnas,
 Nec sinit exiguâ sua sub tellure recondi
 Munera musivo superûm dignanda sedili;
 Indole sed propriâ supereminet, atq; perennes
 Jure suo semper viventis scandit ad arces
 Famæ, nectareo divûm liquore satullans
 Ambrosiâqve, sibi quos jussit adesse colonos
 Sinciput auratâ lauru redimitus Apollo.
 Amplius ac si non volitet per docta Virorum
 Ora Stagirites, Plato vel divinus Athenis
 Ortus, vel taceat Sophocleô digna cothurnò
 Nomina Semonum senio confecta vetustas;
 Attamen (ut sicco pede transeat unus & alter)
 Sola satisfaciunt dictis *praconia nostri*
Grandia Molleri plenis transvecta per orbem
 Lativagum plaustris, dum *Virtus* ipsa sonora
 Voce modos sancti præivit carminis autor.
 Hoc, *mihî fabricitus de amande, colende, Patrono,*
 Ipse vides, quando felici sidere jam nunc
Lux augusta polo venerandi Nominis orta est,
 Nostræ summisso celebrant quam Carmine Musæ.
 Sic etenim *Virtus* nostrati pectine laudis
 Fundamenta jacet per postera sæcla canendæ,
 Tunc etiam quum *mens tua se divina* soluto
 Corpore, *sed serò!* policis immerserit astris.
 Lator ego de sorte tuâ, votumq; litare
 (corde uno, geminâ sed lingvâ) gestio testem:
 Det Deus omnibonus τὰ ὑπέριστα δώματα νείων,
 Quò Tibi quoq; Tuis μέγα πῆμα κυλιώδεια εἰδέν.

Tegs

Τερά; Tuamq; Parem πολύδωκτον ὑγεία σαώση,
Mellitam & gnatam μη βλάβη δυσφώρα Ἄτη,
Cingat adauctabonis εἰρήνη ὑμέτερον δῶ,
Tandem scandatis ποτὶ ἀγλήεντα ἔλυμπον!

Otto Benewitz Freib. Scholae
patr. p. t. ConRector.

Ἐἴα νεῶ καναχηδὰ βράχασι, φρένεαςι φέρουσιν
ἄρηι καθηγεμόνες ζάθεοι, καὶ ἀληθέ' αὐτῆς
ἐξαγορεύουσιν σπυδαῖ' ἀγγέλματα χηρῶν.
αὐθις ἔγενθ' ἀλλάξις, νῦν ἔκλυτα δεσμὰ
Δηλοσύνης κρυερῆς, νῦν τηλόθ' ἀπέρχεο δεῖμα
καὶ σὺ φεῖξ, φόβε, σὺ τάρβη, πάλμ' ἠδ' ὀλοφυρμέ,
Δυσμένεων μὲν ἀρηιφίλων σκευάσματα βληχρῶν,
ἔγχέ ἀρειμανέων θεαυθέντ' ἀναφανδὸν ἀπόλωλεν,
Ἡτ' ὁμοφροσύνη μία μάζ', ὁμοθυμαδὸν Ἄρχοι
εἰν ἀκμῇ θαλέθειν γήθουσι καὶ αἶαι ἀγαυοί,
Τ' ἔνεκ' ἐκπηδὰ πέδον, ἐκπήδησις Ὀλύμπου
Φαιδρὰ Θρόνον κρεί, νῦν αὐθις Ὀλύμπου Ἄρχων
ἄμμι βροτοῖς μύθου ἐφθέγγατο δ' εἰρηναίως,
Ἡμέων ἑσείται κρείων ἐνὶ θλίψεσιν Ἄλικτηρ
νώλεμέως νάισσ' ἐνὶ μέσσοις ἄμμι διανθῆ
κλειτὴ Δόξα Θεῶν, τε καὶ εὐχῶν ἔρανον ἀλήκτως
τηλεθάη, περιβαλλόμεναι νῦν τοῖσι τραχηλοῖς
Χείρας ἀμοιβαίας ὀπιπόμεναι ἄμμιγα πίσει
ἀλρεκίην, νῦν ἠσυχίη περικαδέα Φιλῆ
τήνδε δικαιοσύνην, χαμόθεν τῆς πίσι ὄμμα
εὐθύμως γοεροῖς ἀνατέλλει τοῖς μερόπεσιν,
γαυριάουσιν ἰὼ πάντες, κλαυθῆδὸν ἰακχεῖ
πᾶσαι πόλις φανερώς ὀρχεῖται, πρεσβύτεροι νῦν
εὐφραίνουσιν ἰὼ, νεολαία φαίδιμα γηθεῖ,
κρησὶ ἀσειῶς δειδέα λῶσά τε μέλπει.
ἄσματ' αἰεῖται νῦν τῶδε νήπια παιδία θεῶν

ρήματα

Zc 7034 QK

ῥήματα τοῖα λέγει. Νῦν ἴλασθ' ἄμμι πελέσκει,
κρείων ὑψιμέδων, ὁ Αλεξίκακ' κλέσθ' ἡμέων
ἔποτε ἴδ' ἄγαθ' ἄγαθοῖσιν ἐν αἴα
Δικασμῶν λήξει, κρατερός Θεός ἤλιθ' ἡμέων.
γηθεῖτ' ἄνθρωποι, φημίζετε πάντα πανῆμαρ
ἔθνεα, κυδίστε νῦν κρείονθ' ἔργον ἐρεῖτε
ἐλλόγιμον φανερώς, νῦν φαύσκετε θαύματα θεῖα.
Ἄρες, ἄρες, κάμβεις, καὶ πιπνῶν οἰκτρὸν ἀθυμεῖς,
Σείθεν ἄρε πέδω τ' ἔξδ' ἄματ' αὖ φρικτ', σκότευε,
ἔδεις ἀνθρώπων βρογνῆς σέο βόμβον ἀκῆη,
εἰρήνην ἴε καὶ ἡσυχίην ὑμνῶμεν ἅπαντες.
ΣΟΪ, ΘΕΟΣ, εἰς αἰῶνα χάρις, σέο κῦδ' ἀλήκτως
διλογέωμεν αἰεὶ, καὶ ἄγασιν αἰεὶ ἐν ἐπαίνοις
ἔργοι ἐσόμενοι, ὧν ἀνθερεῶνες ἐναργῶς
ὑμνολογῶσι Θεόν, τὸν ὀλύμπιον Ὄρχαμον αἰεὶ.
καὶ νῦν νοσῶσ' Ἀονίδες ἴε καὶ ἄμμιγα τ' αὖτα
Φοῖβ' ἄνοσφι φόβω, καὶ παμπήδην ἀναφανδαὶ
ὑμνεῖς ψάλλωσιν γλυκερῆς ἴε καὶ ἄσματ' ἄρεσι.
καὶ ἴνθ' ἄρ' ἴε μέθην κῦδ' τοῖς ἔασ' ἀκῆω;
Σείθεν, ὦ ΜΥΛΙ, ἀνερ αἰοίδιμε, φῶς πολύφημον
Πιερίδων, Σοφίης ὦ σέμμα κλεαντὸν ἀρίστης,
ἠδὲν Ἀκεστῶν ἔχ' ὑσατε, πηέ, πατρῶν τε
ἔξοχε, ἴδ' ἡμᾶρ νοσῶν σωτήριον ἄρ' ἴε
ἴδ' ἰνόματ' κλείεσι, φέρουσι καὶ ἔυγματα θύμα.
ἐκχεύω καὶ ἀκρηφάσι τὰ δεήματα λωκά.
ἩΣΤΧΑ ΝΤΝ ΒΙΟΗ ΜΥΛΙΟΣ, ΚΑΙ Α' ΚΙΝΔΤΝΙ ΘΑ' ΛΛΗ!
ἩΔΕ ΠΑΝΟΙΚΙ ΧΑΡΑ' Ν ΧΑΪΡΗ! ΚΑΛΩΣ Τ' ΓΙΑΪΝΗ!
ΤΟΥΤ' Α' Ν ΑΓΗ ΤΕ ΦΑ' ΟΣ ΜΥΛΙΩ ΡΟΔΟΔΑ ΚΤΤΛΟΣ ΗΩΣ
ΠΟΔΛΑΚΙ! ΝΩΛΕΜΕΩΣ Α' ΓΑΘΩΝ ΦΙΛΟΝ ΟΥΘΑΡ Α' ΠΑΤΡΑ!

M. Johannes-Georgius Ficklerus
Scholæ Freib. Colleg. III.

F I N I S,

W M

M. C.

2. K. 261/19

Σω 7η 78

ANDI

in honorem at

per

V

Excellentissimi

Expe

Dn. ANDREÆ M

Philos. ac Medic. Doct

Poëtæ ingeniosissimi

sui respectivè Dn. Præ

Fautoris, Affinis atq. A

sem observa

ce

superiores Frei

C

anno re

Servat

clis Is

Typis suis exscribet

chalcogra

BIBLI
PONI

Z c
7034

2054160

BIBLIOTHEK

